

Till Stockholms skärgård

1

Vi seglade från Dalarö, med dagens första bris.
Att följa dagens första bris, känns rätt på något vis.
Det blåste friskt på Nämndöfjärd, vår fart var jämn och god.
Och då, just då, blev jag ett med ditt rike, då sjöng det i mitt blod.

REFR

Jag älskar dig oh grönskande skärgård i juni blåa hav.
Du gör mig så oändligt rik, kan du säga vem som gav
dig din friska doft av salt och tång, din drömmande solnedgång?
Jag ber dig, lev för alltid i mitt sinne, i en ton i min enkla sång.

2

Vi gick på kryss i bidevind, bland grå och våta skär,
som formats utav vind och våg, en härlig atmosfär.
När kvällen kom i Västerled, stod himmelen i brand.
Och då, just då, jag svor vid min tunga, att aldrig gå iland.

REFR

Jag älskar dig oh grönskande.....

3

Vid Långskär åkte seglen ned, vi hängde dem på tork.
Och dukade en lätt supé, gutår liksom en kork.
Det guppade i spegelblänk, i en gudomlig vik.
Och då, just då, när som stjärnorna tändes jag hörde ljuv musik.

REFR

Jag älskar dig oh grönskande skärgård i juni blåa hav.

OMTAG

Jag ber dig, lev för alltid i mitt sinne, i en ton i min enkla sång.